

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τῆς 5ῆς Σεπτεμβρίου

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ἦχος Ἁ Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχος: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος: Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχος: Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Προφήτου

Ἦχος Δ' Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ι ε ρω συ νης στο λι σμον πε ρι βαλ λο
 με νος σο φε κα τα τον νο μον του Θε ου ο
 λο καυ τω μα τα δε κτα ι ε ρο πρε πως
 προ σε νη νο χας Ζα χα ρι ι α και γε
 γο νας φω στηρ και θε α της μυ στι κων τα
 συμ βο λα εν σοι τας της χα ρι τος φε ρων εκ
 δη λως ο σι ε και ζι φει α ναι ρε θεις
 εν τω να ω του Θε ου Χρι στου Προ φη η
 τα συν τω Προδρο μω πρε σβευ ε σω θη ναι τας
 ψυ χας η μων

Δόξα Πατρί... (τὸ αὐτὸ)

Ἐρωσυνηστολισμονπεριβαλ
 λομενοςσοφεκατατοννομοντουΘε
 ουολοκαυτωματαδεκταιεροπρε
 πωςπροσηνοχαςΖαχαριακαι
 γεγοναςφωστηρκαιθεατηςμυστικων
 τασυμβολαενσοιταςτηςχαριτοςφε
 ρωνεκδηλωσισιεκαιξιφεια ναι
 ρεθειςεντωναωτουΘεουΧριστουΠρο
 φηητασυντωΠροδρομωπρεσβευεσω
 θηναιταςψυχασημων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΤοαπαιωνοςαποκρυφονκαιΑγ

γελοις αγνωστον μυστηριον δι' α σου Θε
 ο το κε τοις επι γης πεφανερωται
 Θεος εν ασυγχυτω ενωσει σαρκου με
 νος και Σταυρον εκουσιως υπερη
 μων κατα δεξαμενος διου αναστη
 σας τον πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανα
 του τας ψυχας ημων ωων

Μικρά Συναπτή

Μετά την α' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος ᾠή Γα

π.Κ.Παπαγιάννη

Των αθλοφορων σου ου την μνημην Κυρι
 ε υπερεφαιδρυνας ως παντοδυνα
 μοσ οτι ενισχυσας αυτους τα παθη σου

μι μη σα ασθαι ^π_q ε νι κη σαν αν δρει ως γα αρ
 του Βε λι αρ την δυ να μιν ^Δ_{δλ} ο θεν και α πε
 λα α βον ^κ_q ι α μα α των χα ρι σμα α τα αυ
 των ταις ι κε σι ι αις οι κτιρ μον ^κ_q ει ρη η
 νην πα ρα σχου τω λα ω σου Γ
η

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Θω ρα κι σα με νοι οι την πα νο πλι
 αν Χρι στου ^Δ_{δλ} και εν δυ σα με νοι οι ο πλα
 της πι στε ως ^Δ_{δλ} τας πα ρα τα ζεις του ε
 χθρου α θλη τι κω ως κα τε βα λε ε τε προ
 θυ μως τη ελ πι δι γα αρ της ζω ης υ πε
 μει ει να τε ^Δ_{δλ} πα σας των τυ ραν νω ων πριν α

πει λα ας τε και μα στι γας δι ο και τους στε
 φα ανους ε δε ζα σθε μαρ τυ ρες Χρι στου οι
 καρ τε ρο ο ψυ υ χοι

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

κ λαμ πε τε δι α της πι στε ως υ περ
 λαμ προι φω στη ρες α γι οι θε ο σε βει
 ας ι α τροι α θλο φο ο ροι πα α νευ φη η μοι
 των τυ ραν νων γαρ τους αι κι σμους μη δει λαν
 δρι σαν τες των ει δω λων τας δυ σφη μι ι
 ι ας κα τη η δα φι σα τε τρο παι ον ε χον τες
 α ητ τη τον τον Σταυ ρον της α λη θει ας

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν
 του γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το
 ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ
 σου προσ λη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η
 μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ζα α με νος
 πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο
 ρα ας ως φι λα αν θρω ω πος

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Μαρτυρικὸν

ο ευ ψυχον της καρ τε ρι ας υ μων
 ε νι κη σε τα μη χα νη μα τα του αρ χε
 κα α κου ε χθρου α θλο φο ο ροι πα α νευ φη
 η μοι δι α του το της αι ω νι ι ι ου

κα τη ζι ω θη τε μα κα ρι ο τη τος αλ
 λα πρε σβευ σα τε τω Κυ ρι ω του φι λο
 χρι στου λα ου σω σαι το ποι μνι ον μαρ τυ ρες
 υ παρ χον τες της α λη θει ας

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τὴν ὠραιότητα

Ο τε τω λο γω σου ου πα ρα στη σο με
 θα τω α δε κα στω σου ου βη μα τι Κυ
 ρι ε μη κα ται σχυ νης τους εις σε Σω τηρ
 η μων πε πι στευ κο ο τας παν τες γαρ η μαρ
 το με εν αλ λα σου ουκ α πε στη μεν ο
 θεν δυ σω που με εν σε εν σκη ναι αις των δι
 και ω ων σου Χρι στε ους προ σε λα α βου α

— — | ^κ_{q̇} |
 να παυ σον ως μο ο νος υ παρ χων πο λυ

 ε ε λε ε ος Γ
η

στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ζ
 υ λω πε πτω κα με εν πι κρωσ εις θα να

 τον ^Δ_{δ̇} ζυ λω τι μι ω δε ε πα λιν α νε στη

 μεν ^Δ_{δ̇} δι α Σταυ ρου σου γαρ Σω τηρ τον θα να

 τον ε ε νε κρω ω σας ^π_{q̇} και την α τε λευ τη τον

 ζω η ην πα σιν ε πη γα σας ^Δ_{δ̇} ης περ κα

 τα ζι ω ω σον τους προς σε εκ δη μη σαν τας ^ν_{δ̇}

 οι κε τας σου πι στου ους Ε λε η μον ^κ_{q̇} δω

 ρου με νος αυ τοις την Βα σι λει ει α αν σου Γ
η

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τ
 ον πο λυ τα ρα χον του βι ου κλυ δω

να τους εκπερασταντασ τω θειω
 νευματι και μετασταντας ευσεβως οι
 κετας σου Παναμωω με δεζαι και προσαγα
 γεετω Κριτη και Θεω ημων του τοις
 απολυτρωωσιν παρασχειειν ικετευου
 ουσα και γαρ ως του ποιηησαντος Μη
 τηρ εεχεις το θελειν και το δυνασθαι αι αι
 αι

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος γ΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμός

Θαυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ
 ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν
 διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῶ.

Τροπάρια

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου κλέος σοφοὶ εὗρατε, πάντες Ἀθληταί,
βασάνους πολυτρόπους, ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς
ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν αἰί.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὤφθητε προφήται καὶ σοφοί,
Κυρίου ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες
ὀσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεϊκῶ.

Σταυρωθέντες κόσμῳ σαρκός, ὅσοι πάσας ἡδονὰς
ἠρνήσασθε, καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ
πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάζει τῇ σῇ Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ,
οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς
ἀνεσπέρου, ἀζιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον

στιχ. Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ Πάναγνε, γνώμη εὐσεβεῖ,
τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει
λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος γ'

ᾠδὴ α' - Τεμνομένην θάλασσαν

στιχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ
ἄδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν,
ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας, νῦν τὰς

ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ τοὺς θεῖους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀζήωσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἵπὲρ δούλων Δέσποτα, τὸ σὸν αἷμα, σφαγιασθεῖς, ἐξέχεας ὡς οἰκτίρμον, τὴν ὀφειλὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τοῦτο εὐσπλαγχνε, σὲ αἰτούμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Κανὼν τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου

Ἦχος πλ.δ'

ᾠδὴ α' - Ὑγρὰν διοδεύσας

Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην Προφήτα σου εὐφημῶν, τοῦ Πνεύματος χάριν, ἰκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ σῇ μεσιτεῖα ἀνακράζων· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος εὐρεθεῖς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς θεωρητῆμον μακάριε.

Δόξα Πατρί...

Νομίμω ταινία τήν κεφαλὴν, κατηγλαϊσμένος, Ζαχαρία ἀναδειχθείς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀνεβόας· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ποδῆρη χιτῶνα ὡς Ἀαρών, περιβεβλημένος, τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάζουσαν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος γ'

ᾠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμὸς

Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλήφατε θεῖον στέφανον.

στιχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοὺς ὀσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητάς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν, ἀγίασον, φώτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

στιχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλάμψαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θεία βουλήσει Χριστέ, μετὰ Ἁγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον

στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαίρε καὶ δεόμεθα, τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἴτησαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος γ'

Ὦδὴ γ' - Ὁ ἐκ μὴ ὄντων

στιχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὁ διαπλάσας ἐκ γῆς με, καὶ πρὸς τὴν γῆν, στραφέντα τὸν δείλαιον, ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

στιχ. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμούς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων κτίστην.

στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ῥῦσαι γεέννης πυρός τε, καὶ ζοφερῶν, τοῦ ἄδου φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐν πίστει Δέσποτα, κεκοιμημένους, τῇ σῇ ἐλπίδι πάντα.

Θεοτοκίον

στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα ὡς μήτηρ τοῦ πλαστοουργοῦ, τῆς κτίσεως

πέφνης, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε Πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

Κανὼν τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου

ᾠχος πλ.δ'

ᾠδὴ γ' - Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

“Ὅτε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερεις, Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν γέννησιν.

Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν, ὡς Ἀαρὼν ὅθεν ὀπτασίας, Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Δόξα Πατρὶ...

“Ὄρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένῃ σε ἥλιον, τὸν νοητόν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

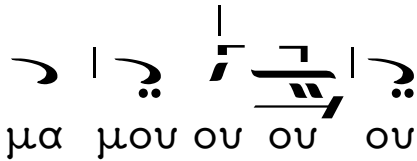
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰθυνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάναγνε, καὶ τὴν ζώην, ἢ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν οἰκίαν φαιδρύνασα.

ψάλλεται ὁ Εἰρμός

ᾠχος πλ.δ'

C υ εἰ το στε ρε ω μα των προ στρε
 χο ον των σοι Κυ ρι ε συ ει το φως
 των ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ

 μα μου ου ου ου

 ου

Μικρά Συναπτή

Μεσώδια Καθίσματα Προφήτου Ζαχαρίου

Ἦχος πλ.δ΄

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἱερουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης τῇ οἰκουμένῃ στῦλος φωτός, καὶ ἔφης δικαιοσύνης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσαν, καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσαν τοὺς πόδας ἡμῶν, τὸν σώζοντα τὸ ἄνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ..., ὅμοιον

Τοῦ Βαραχίου τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι τὸν νόμον ψαλμικῶς προεμελέτησε, Ζαχαρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις μέγας Δαυΐδ· ὃς καὶ τέλος δι' αἵματος, σφαγεῖς ἐτύθη ὡς ἀμνός, δεκτός εἰς ὀλοκάρπωσιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Θεοχαρίτῳτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ σὺν τοῖς Προφήταις, καὶ ἅπασιν τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς

Ἦχος λ̣ δ̣ι̣ — 2

Χ ι τω να μοι πα ρα σχου φω τει νον ο
 α να βαλ λο με νος φω σ ως ι μα τι ι ον
 πο λυ ε λε ε Χρι στε ε ο Θε ος η μω ω ω
 ων

Κοντάκιον Προφήτου Ζαχαρίου

Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὁ Προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ἰψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης Πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τούτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν ὁ ἱεράρχης δέδεκται, δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἀγγελον δεχόμενος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην, σὺν Ἐλισάβετ στεῖρα καὶ σώφρονι, οὗ γεννηθέντος, ἀνεκαινίσθη χάρις καὶ λυτρωσις, καὶ καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος· κηρύττει γὰρ τὸν ἀμνόν, καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεουργόν, τὸν ἐκ τῆς στεῖρας τὸν καρπὸν χορηγοῦντα, γῖόν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Ἑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ράβδοις ἀκανθώδεσι τυφθεὶς, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μεδίμου, Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀγδοήκοντα ἱερέων καὶ Λευιτῶν, ἧτοι Διακόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄ ᾠδῆς

Ἦχος λ̄ ρ̄ι Νη

Αἶ νου ου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου μεν

το ον Κυ ρι ι ον

Τ ον εν ο ο ρει α γι ω δο ζα σθε εν τα

και εν βα τω πυ ρι το της α ει παρ θε ε

νου τω Μω υ σει μω στη ρι ον γνω ρι σαν τα

Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε

εις παν τας τους αι ω να α α ας

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ Νη

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε

πι τω Θε ω ω ω τω Σω τη ρι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

νω σιν της δου λης αυ του ^νδλ ι δου γαρ α

πο του νυν ^Δδλ μα κα ρι ου σι με πα α α

σαι αι γε νε αι ^νδλ

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δδλ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα

φειμ ^νδλ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ υ νο ο μεν ^νδλ

^Γχ **O**τι ε ποι η σε μοι με γα λει α

ο δυ να τος ^Δδλ και Α γι ον το ο νο μα αυ

του ^Δδλ και το ε λε ος αυ του ^Δδλ εις γε νε ^Γχ

αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον ^νδλ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα

φειμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με

γα λυ υ νο ο μεν^ν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

αυ του^Δ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα

νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των^ν

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα

φειμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με

γα λυ υ νο ο μεν

ν
δλ

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη

σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ζα πε στει

λε κε νους

ν
δλ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου ου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με γα

λυ υ νο ο μεν

ν
δλ

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ους και θως ε λα

λη σε προς τους πατερας ημων τω Α
 βρα αμ και τω σπερματι αυτου εως
 αι ω

Την τιμιωτεραν των Χερουβειμ και
 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σερα
 φειμ την αδιαφθορως Θεον Λογον τε
 κουουσαν την οοντως Θεοτοκον σεμεγα
 λυυνοομεν

ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος λ̣ ς̣ Νη

Κυριως Θεοτοκον σεομολο
 γουομεν οιδια σου σεσωσμενοι Παρ
 θενεαγνη συνασωματοις χορειαις

σε με γα λυ νον τες

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα

ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα του

Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου

βιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα

λυ νο με ε ε εν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου

ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου

ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἄμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῶ τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία Προφήτα· διὸ καὶ θυμιῶντί σοι, Ἄγγελος λέγων φαίνεται· Τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσίτην ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Παρῆλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελούμενα, τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ· τὸν γὰρ τοῦ νόμου δοτήρα, Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ κάμῃ τροπούμενον, τῆς ἀμαρτίας τῷ νόμῳ, στήριζον νόμῳ τῷ θείῳ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

ἀναγινώσκονται οἱ κάτωθι τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν·

Ψαλμὸς ρμη΄ (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

- Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

• Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

• Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

• Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

• Καταζήωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Στιχηρά Μαρτυρικά

Ἦχος ᾠή Γα

π.Κ.Παπαγιάννη

Β α σι λε ων και τυ ρα αν νων τον φο βον
 α πω σαν το οι Χρι στου ου στρα τι ω ω ται
 και ευ θαρ σως και αν δρει ως αυ το ον ω μο
 λο γη σαν των α παν των Κυ ρι ον Θε ον και
 βα σι λε ε α και πρε σβευ ου ου σιν υ πε ερ
 των ψυ χω ων η η μων

στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ω ς φω στη ρες εν κο σμω λαμ πε τε και
 με τα θα να τον α α γι οι μαρ τυ υ ρες
 τον α γω να τον κα λον α γω νι σα με νοι
 δι ο ε χον τες παρ ρη σι αν Χρι στον ι κε

δρο ο μος βρα χυς εστιν ον τρε χο ο μεν κα
 πνος υ πα αρ χει ο βι ος και α τμις και τε ε
 φρα και κο ο νις προς ο λι ι γον φαι νο με νος
 και τα χε ως α χρει ου με νος δι ο Χρι στω τω
 α θα να τω βα σι λει βο η σω μεν τους
 με τα σταν τας εξ η μων α να παυ σον εν
 θα παν των ε στιν ευ φραι νο με νων η κα
 α τοι κι α

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

για ο πρω τε σε μνη εγ κω μι ον
 ου σα των ου ρα νι ι ων τα γ μα α των α πο
 στο λων υ μνω δι α προ φη των πε ρι ο

 χη Δε σποι να προ σδε ζαι και η μων τα ας δε η

 σει ει ει εις

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἀπολυτίκιον Προφήτου

Ἦχος Δ' Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

 ε ρω συ νης στο λι σμον πε ρι βαλ λο

 με νος σο φε κα τα τον νο μον του Θε ου ο

 λο και τω μα τα δε κτα ι ε ρο πρε πως

 προ σε νη νο χας Ζα χα ρι ι α και γε

 γο νας φω στηρ και θε α της μυ στι κων τα

υ ο — — | — ε ρ | υ ρ ε | υ ρ ρ |
 συμ βο λα εν σοι τας της χα ρι τος φε ρων εκ
 υ ρ ρ ρ | ε ρ ε | — ε ε | ρ — υ
 δη λως ο σι ε και ζι φει α ναι ρε θεις
 ρ ε — | υ ρ ρ υ υ + ρ — ε ρ υ |
 εν τω να ω του Θε ου Χρι στου Προ φη η
 ε ρ ε | — — υ ρ υ ρ ρ ρ υ ρ ε
 τα συν τω Προδρο μω πρε σβευ ε σω θη ναι τας
 ρ υ ρ | ε ρ
 ψυ χας η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁμώηχον

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ
 ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς
 Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣̣ νη̣

Α̣ μ̣ην̣ ν̣ ρ̣̣

1. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν̣ ρ̣̣
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν α̣ ρ̣̣
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ̣ ρ̣̣
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν̣ ρ̣̣
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ̣ ρ̣̣

8. **Κ** υ ρι ε + ε ε λε η σον β
λ

9. **Κ** υ ρι ε + ε λε η σον Δ

10. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον Γ
η

11. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον π
φ

12. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε +

σω ω σον η μας ν
δ

Σ οι Κυ ρι ε ν
δ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θεου αθανάτος υπάα αρ αρ
 χων και κατά δε ζαμενος δι α
 την ημετέραν σωτηριαν σαρκω
 θηναι εκ της αγιας Θεοτοκου
 και αιπαρθενου Μαρίας ατρεπτως
 εν ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε
 ο Θεος θανάτω θανάτον πατη
 σας εις των της Αγιας Τριαδος συν
 δοξαζοομενος τω Πατρι και τω Α
 γιω Πνευματισωσον ημα αας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

 Δι
 Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας
 σοι α λ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας σοι
 α λ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' ς

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Σ**ω στον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον Προφήτου

Ἦχος Δι' ς

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ιε ρω συ νης στο λι σμον πε ρι βαλ λο
 με νος σο φε κα τα τον νο μον του Θε ου ο
 λο καυ τω μα τα δε κτα ι ε ρο πρε πως
 προ σε νη νο χας Ζα χα ρι ι α και γε
 γο νας φω στηρ και θε α της μυ στι κων τα

υ ο υ — — | — — υ ο υ | υ ο υ | υ ο υ |
 συμ βο λα εν σοι τας της χα ρι τος φε ρων εκ
 υ ο υ ο υ | υ ο υ | — — υ ο υ | υ ο υ |
 δη λως ο σι ε και ζι φει α ναι ρε θεις
 υ ο υ — | υ ο υ ο υ υ + υ — — υ ο υ |
 εν τω να ω του Θε ου Χρι στου Προ φη η
 υ ο υ | — — υ ο υ υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ |
 τα συν τω Προδρο μω πρε σβευ ε σω θη ναι τας
 υ ο υ | υ ο υ |
 ψυ χας η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̄ δ̄ Γα

Ω — — — — υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ
 ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 υ ο υ ο υ — — υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ

ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θε ι α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».